

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	01.01.2005
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	02.04.2005
Avaldamismärge:	

Kalapüügiseadus

Vastu võetud 27.09.1995

[RT I 1995, 80, 1384](#)

jõustumine 01.01.1996

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
17.04.1996	RT I 1996, 27, 567	24.04.1996
25.11.1998	RT I 1998, 108, 1784	26.12.1998
14.01.1999	RT I 1999, 10, 152	01.01.2000
16.06.1999	RT I 1999, 54, 583	23.06.1999
08.12.1999	RT I 1999, 95, 843	01.01.2000
27.01.2000	RT I 2000, 13, 92	02.03.2000
14.06.2000	RT I 2000, 54, 348	01.01.2001
12.10.2000	RT I 2000, 81, 514	10.11.2000
08.02.2001	RT I 2001, 18, 88	26.02.2001
24.04.2002	RT I 2002, 41, 250	27.05.2002
19.06.2002	RT I 2002, 61, 375	01.08.2002
19.06.2002	RT I 2002, 63, 387	01.09.2002
23.01.2003	RT I 2003, 9, 43	29.01.2003
17.12.2003	RT I 2003, 88, 589	01.01.2004
17.12.2003	RT I 2004, 2, 9	16.01.2004, osaliselt 1. 03. 2004 ja 1. 01. 2005
14.04.2004	RT I 2004, 30, 208	01.05.2004
15.12.2004	RT I 2004, 89, 609	01.01.2005 ja 7. 01. 2005; osaliselt 1. 09. 2005 ja 1. 01. 2006

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse ülesanne

Käesolev seadus on suunatud kala- ja veetaimevarude jätkusuutliku kasutamise tagamisele lähtuvalt kohuseteadliku kalanduse põhimõtetest.
[[RT I 2004, 2, 9](#)- jõust. 01.03.2004]

§ 2. Seaduse kohaldamine

- (1) Käesolev seadus kehtib Eesti Vabariigi majandusvööndis majandusvööndi seadusest (RT I 1993, 7, 105) tulenevate erisustega.
- (2) Käesolev seadus ei reguleeri suhteid kalade kasvatamisel ja püügil kalakasvatustlikes rajatistes nagu tiigid, sumbad, basseinid.
- (3) Käesolev seadus reguleerib kalapüüki Eesti lipudokumenti omava laevaga väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veetal niivõrd, kui võrd püügikoha asukohariigi õigusakt või püügikoha kalapüüki reguleeriv rahvusvaheline leping ei sätesta teisiti.

(4) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse (RT I 2001, 58, 354) sätteid, arvestades käesoleva seaduse erisusi.
[RT I 2002, 61, 375- jõust. 01.08.2002]

§ 3. Kalapüük ja veetaimede kogumine

(1) Kalapüük on käesoleva seaduse tähenduses tegevus, mille eesmärgiks on kala ja jõesilmu, jõevähi ning teiste veeselgrootute (edaspidi kala) hõivamine nende kinnipüüdmise või surmamise teel.

(2) Veetaimede kogumine on käesoleva seaduse tähenduses agariku (*Furcellaria lumbricalis*) püük merest.

(3) Püügikorda seatud püügivahenditega viibimine veekogul või selle kaldal võrdsustatakse kalapüügiga.

§ 4. Kalapüügi ja veetaimede kogumise põhinõue

Kalapüügil ja veetaimede kogumisel tuleb säilitada nende varude taastumisvõime ja veekogude tootlikkus ning vältida ebasoovitavaid muutusi veekogude ökosüsteemis.

§ 5. Omandiõigus

(1) Püüdja omandiõigus kalale tekib hõivamisega, kui see ei ole vastuolus käesoleva seadusega ja ei rikuta teiste isikute õigusi. Kala on peremehele, kui ta on looduslikus vabaduses.

(2) Agarik meres on riigi omandis. Kaldale uhitud agarik on kaldal asuva kinnisasja omaniku omandis.

(3) Omandiõigus veekogule on kehtestatud veeseadusega (RT I 1994, 40, 655).

§ 6. Kalapüügiõigus

(1) Kala püütakse kalapüügiõiguse alusel.

(2) Sõltuvalt kasutatavatest püügivahenditest eristatakse õnge-, harrastus- ja kutselist püügiõigust.

(3) Igaüks tohib kasutada käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud kalapüügiõigusi, kui ta on sooritanud nende tekkimiseks vajalikud toimingud.

(4) Kalapüügiõigus on tasuta või tasuline.
[RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005]

[Paragrahv 6¹ jõustub 1. 01. 2006]

§ 6¹. Volitatud asutuse määramine

Kui kalapüüki, sellega seonduvat tegevust või kalapüügi järelevalvet reguleeriva Euroopa Liidu määruse kohaselt on vajalik volitatud asutuse määramine ning seda ei ole tehtud käesoleva seadusega, määrab volitatud asutuse Vabariigi Valitsus.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 01.01.2006]

§ 7. [Kehtetu]

2. peatükk KALAPÜÜGI KORRALDAMINE

§ 8.–§ 9. [Kehtetud – RT I 1999, 95, 843- jõust. 01.01.2000]

§ 10. Õngepüük

(1) Igaüks tohib tasuta ja püügiõigust vormistamata ühe lihtkäsiõngega kala püüda riigile ja kohalikule omavalitsusele kuuluval või eraomanikule kuuluval avalikuks kasutamiseks määratud veekogul, arvestades lubatud püügiaegade, -kohtade ja kalaliikide kohta kehtestatud piiranguid.

(2) Kinnisasja omaniku loal tohib ühe lihtkäsiõngega kala püüda:

1) eraomanikule kuuluval avalikuks kasutamiseks määramata veekogul;

2) siseveekogu poolt üleujutatud kinnisasjal või selle osal;

3) eraomanikule kuuluval avalikuks kasutamiseks määratud veekogul päikeseloojangust päikesetõusuni.

(3) Õngepüügiõigus on igaihe eluaegne õigus.

§ 11. Harrastuspüük

(1) Igaüks tohib harrastuspüügiõigust tõendava dokumendi alusel harrastuspüügivahenditega püüda kala riigile ja kohalikule omavalitsusele kuuluval veekogul või eraomanikule kuuluval avalikuks kasutamiseks määratud veekogul, arvestades seaduses ja selle alusel kehtestatud piiranguid.

(2) Kinnisasja omaniku loal tohib harrastuspüügivahenditega püüda kala:

- 1) eraomanikule kuuluval avalikuks kasutamiseks määramata veekogul;
- 2) eraomanikule kuuluval avalikuks kasutamiseks määratud veekogul päikeseloojangust päikesetõusuni;
- 3) siseveekogu poolt üleujutatud kinnisasjal või selle osal.

(3) Harrastuspüügivahendid on:

- 1) spinning, vedel, sikut, lendõng, põhjaõng, krunda, ankurdamata und, käsiõng ja rohkem kui üks lihtkäsiõng;
- 2) harpuunipüss ja harpuun;
- 3) haakeõng; [Punkt 4 jõustub 1. 01. 2005]
- 4) nakkevõrk; [Punkt 5 jõustub 1. 01. 2005]
- 5) kuni 100 konksust koosnev põhjaõngejada. Püüasustusega väikesaare alalisel elanikul on lubatud kasutada kuni 300 konksust koosnevat põhjaõngejada;
- 6) kuurits;
- 7) liiv;
- 8) vähinatt ja vähimõrd.

(4) Haakeõnge tohib kasutada merel, Peipsi järvel, Lämmijärvel ja Pihkva järvel.

(4¹) Harrastuslikul kalapüügil on keelatud kasutada samaaegselt rohkem kui kolme sama või eri liiki püügivahendit, välja arvatud vedelit, vähinatta ja vähimõrda, kui käesolev seadus ei sätesta teisiti.

(5) Harrastuspüügiõigust tõendav dokument on:

- 1) harrastuspüügiõiguse eest tasumist tõendav dokument;
- 2) kalastuskaart – käesoleva paragrahvi lõigetes 11 ja 11¹ sätestatud juhtudel.

(6) Eelkooliealised lapsed, alla 16 aastased õpilased, pensionärid, õigusvastaselt represseeritud isikud ja represseerituga võrdsustatud isikud ja puuetega isikud tohivad kala püüda harrastuspüügivahenditega ilma püügiõigust tõendava dokumendita, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõigetes 11 ja 11¹ sätestatud juhtudel.

(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud isikutel, välja arvatud eelkooliealised lapsed, peab harrastuspüügil kaasas olema soodustust tõendav dokument, milleks on:

- 1) alla 16-aastaselt õpilasel – õpilaspilet;
- 2) pensionäril – pensionitunnistus;
- 3) õigusvastaselt represseeritud isikul – represseeritu tunnistus;
- 4) puudega isikul – puude raskusastet tõendav dokument.

(8) Käesoleva paragrahvi lõike 5 punktis 1 sätestatud juhul tekib harrastuspüügiõigus harrastuspüügiõiguse tasu maksmise päevast või muust harrastuspüügiõiguse eest tasumist tõendavale dokumendile kantud kehtivuse alguse kuupäevast, mis ei või olla varasem kui harrastuspüügiõiguse eest tasumise kuupäev.

(9) Käesoleva paragrahvi lõike 5 punktis 2 sätestatud juhul tekib harrastuspüügiõigus kalastuskaardile märgitud kehtivuse alguse kuupäevast.

(10) Harrastuspüügiõigus antakse kalastuskaardi alusel kuni üheks kalendriaastaks ja harrastuspüügiõiguse eest tasumist tõendava muu dokumendi alusel kuni üheks aastaks.

(11) Keskkonnaministril on õigus määrata piirkonnad, kus kalavarude kaitse eesmärgil rakendatakse piiranguid kala püüdvate isikute arvu, püügivahendite, püügi aja või püütavate kalade kohta, ja piirkonnad, kus on harrastuspüügil lubatud kasutada nakkevõrku, põhjaõngejada, liivi, kuuritsat, vähinatta ja vähimõrda, ning kehtestada kasutada lubatud püügivahendite piirarv. Nendes piirkondades annab harrastuspüügiõiguse kalastuskaart.

[Lõige 11¹ jõustub 1. 01. 2005]

(11¹) Ühe kalastuskaardi alusel tohib kasutada ühte nakkevõrku või ühte kuni 100 konksust koosnevat põhjaõngejada merel kuni 20 meetri samasügavusjooneni või sise- või piiriveekogudel või nende osades ja ühte liivi või ühte kuuritsat siseveekogudel ning vähipüügil kuni viit vähinatta või vähimõrda veekogudel, kus keskkonnaminister on määranud kalastuskaartide piirarvu. Iga isikule, välja arvatud püüasustusega väikesaare alalisele elanikule, antakse kalapüügiks ühe nakkevõrguga, ühe kuni 100 konksust koosneva põhjaõngejadaga, ühe liiviga, ühe kuuritsaga, kuni viie vähinataga või viie vähimõrraga ühte piirkonda kehtestatud piirarvu piires üks kalastuskaart.

(11²) Püsiasiustusega väikesaare alaline elanik tohib ühe kalastuskaardi alusel kasutada kuni kolme nakkevõrku ja ühte kuni 300 konksust koosnevat põhjaõngejada merel kuni 20 meetri samasügavusjoonele ja järvel ühe kilomeetri laiusel veealal tema elukohajärgse saare ümber. Püsiasiustusega väikesaare alalisele elanikule antakse kalapüügiks nende vahenditega tema elukohajärgse saare ümber kehtestatud piirarvu piires üks kalastuskaart. Nimetatud saari ümbritseval veealal kasutada lubatud püügivahendite arvu kehtestab keskkonnaminister.

(12) Piirkondades, kus käesoleva paragrahvi lõigete 11 ja 11¹ alusel on kehtestatud piirangud, annab kalastuskaardi püügipiirkonna maakonna keskkonnateenistus. Kui püügipiirkond jääb mitme maakonna piiresse, määrab kalastuskaardi andja keskkonnaminister. Kaitseala piires kalastuskaardi andmise õiguse võib keskkonnaminister anda kaitseala valitsejale. Kalastuskaardile märgitakse püügipiirkond, kaardi kehtivusaeg, püügioiguse omaniku nimi ja vajaduse korral püügivahendid, nende arv ning püüda lubatud isendite arv. Kalastuskaardi andmise korra kehtestab [keskkonnaminister](#).

(13) Kalastuskaardid antakse taotlemise ajalises järjekorras. Taotlus võetakse vastu pärast käesoleva paragrahvi lõigete 11 ja 11¹ alusel vastavaks aastaks piirangute kehtestamist. Kalastuskaardi andmisest keeldutakse, kui kalastuskaardi taotlejal on kehtiv karistus harrastuspüügi andmete esitamise nõuete rikkumise eest.

(13¹) Püsiasiustusega väikesaari ümbritseval veealal kalapüügiks annab kalastuskaardi kohalik omavalitsus keskkonnaministri kehtestatud lubatud püügivahendite arvu piires.

(14) Kalastuskaardi andmisest keeldutakse, kui käesoleva paragrahvi lõike 11 ja 11¹ alusel kehtestatud piirangud ei võimalda taotletud tingimustel kalastuskaarti anda.

(15) Kalastuskaardi vormi ning püügioiguse eest tasumist tõendavale dokumendile kantavatele andmetele esitatavad nõuded kehtestab [keskkonnaminister](#).

(16) Kui püük toimub kalastuskaardi alusel, esitatakse Keskkonnaministeeriumile harrastuspüügi kohta andmed. Harrastuspüügi andmete esitamise korra, vormi ning püügiantmete esitamise tähtaja kehtestab [keskkonnaminister](#).

(17) Harrastuspüügioiguse tasu tuleb maksta kümne päeva jooksul taotluse esitamisest arvates. Vastasel juhul loetakse isik taotlusest loobunuks. Kalastuskaarti ei anta enne harrastuspüügioiguse tasu maksmist. [RT I 2004, 89, 609- jõust. 01.01.2005; 7. 01. 2005]

§ 12. [Kehtetu - RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005]

§ 13. Kutseline püük

(1) Kutselise kalapüügi vahenditega tohib kala püüda ettevõtjana äriregistris registreeritud isik, kelle tegevusalana on äriregistrisse kantud kalapüük kalapüügiloa alusel siseveekogudel, piiriveekogudel, merel, Eesti Vabariigi majandusvööndis või väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veealal. Väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veealal võib Eesti Vabariigist sõltumata omandatud püügivõimalusi kasutada vaid juhul, kui see ei ole vastuolus Euroopa Liidu nõuetega.

(2) Kutselise kalapüügi vahendid on õngejadad, nakkepüünised, lõkspüünised, kurnpüünised ja traalpüünised.

(3) Õiguse kutseliseks kalapüügiks annab kalapüügiluba, mis võib olla kalalaeva kalapüügiluba või kaluri kalapüügiluba.

(3¹) Kui Euroopa Liit nõuab kalapüügiloa omamist, kohaldatakse kutselise kalapüügiloa andmisel EL Nõukogu määruses 1627/94/EÜ, millega kehtestatakse kalapüügilube käsitlevad üldsätted (EÜT L 171, 06.07.1994, lk 7–13), sätestatud. Kalapüügiks EL Nõukogu määruse 3317/94/EÜ, millega kehtestatakse üldsätted, mis käsitlevad kalapüügi lubamist kolmanda riigi vetes kalastuskokkuleppe alusel (EÜT L 350, 31.12.1994, lk 13–14), artiklis 1 toodud tingimustel kohaldatakse kutselise kalapüügiloa andmisel EL Nõukogu määruses 3317/94/EÜ sätestatud.

(4) Kalalaev käesoleva seaduse tähenduses on EL Nõukogu määruse 2371/2002/EÜ ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta (EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59–80) artikli 3 alapunktis c nimetatud laev.

(5) Vabariigi Valitsus asutab kalalaevade riikliku registri. Registreerimise kantakse Euroopa Komisjoni määruses 26/2004/EÜ ühenduse kalalaevastiku registri kohta (ELT L 005, 09.01.2004, lk 25–35) nõutud andmed Eesti lipu all sõitvate kalalaevade kohta ja vajaduse korral ka Eesti laevakinnistusraamatusse või väikelaevaregistrisse kantud kalalaevade kohta, mis ei pea kandma riigilippu.

(6) Kalalaevade riiklikus registris rühmitatakse kalalaevad alajaotustesse nende üldpikkuse, püügipiirkonna, kasutatavate püüniste ja püütavate kalaliikide järgi.

(7) Vabariigi Valitsus määrab kalalaevade alajaotustesse (edaspidi *kalalaevastiku segment*) rühmitamise kriteeriumid, segmenti kantavatele kalalaevadele esitatavad nõuded ning kalalaevade segmenti juurdelisamise võimaluse. Kalalaevastiku segmenti suurust arvestatakse püügivõimsuse järgi.

(8) Kalalaevastiku segmenti, kuhu kalalaevu juurde lisada ei või, kantakse kalalaev ainult juhul, kui selle laeva püügivõimsusele vastava või suurema püügivõimsusega laev või laevad on eelnevalt sellest kalalaevastiku segmendist kustutatud, mistõttu on tekkinud vaba püügivõimsus. Segmenti kalalaeva kandmisel vaba püügivõimsuse arvutamisel arvestatakse ka EL Nõukogu määruse 2371/2002/EÜ artiklis 13 toodud ning selle alusel kehtestatud nõudeid.

(9) Kalalaevastiku segmendis, kuhu kalalaevu juurde lisada ei või, tekkinud vaba püügivõimsuse arvelt kalalaeva juurdetoomise õigus on kalalaeva väljaviinud isikul või isikul, kellele ta selle õiguse loovutas. Nimetatud õigus kehtib 36 kuud, alates laeva kalalaevade riiklikust registrist kustutamisest. Kui kalalaeva väljaviinud isik või isik, kellele ta selle õiguse loovutas, ei ole selle aja jooksul esitanud taotlust uue kalalaeva registrisse kandmiseks, loetakse, et kalalaevaväljaviinud isik ei soovi vaba püügivõimsuse arvelt kalalaeva juurde tuua ega seda õigust teisele isikule loovutada.

(10) Kalalaeva juurdetoomise õiguse loovutamise kokkulepe peab olema sõlmitud kirjalikus vormis. Loovutamise kokkulepe või selle notariaalselt kinnitatud ärakiri esitatakse kalalaevade riikliku registri volitatud töötajale koos uue kalalaeva registrisse kandmiseks esitatava taotlusega.

(11) Kui kalalaeva registrist väljaviinud isik ei soovi vaba püügivõimsuse arvelt uut kalalaeva registrisse kanda ega ole kalalaeva registrisse kandmise õigust loovutanud teisele isikule, võivad vaba püügivõimsuse arvelt kalalaeva registrisse kandmist 12 kuu jooksul, alates käesoleva paragrahvi lõikes 9 sätestatud tähtaja lõppemisest, taotleda isikud, kellele kuuluv või kelle valduses olev laev on kantud vastavasse kalalaevastiku segmenti. Kui isikud, kellele kuuluv või kelle valduses olev laev on kantud vastavasse kalalaevastiku segmenti, nimetatud tähtaja jooksul taotlust ei esita, võivad kalalaeva registrisse kandmist taotleda kõik isikud. Käesolevas lõikes sätestatud juhtudel rahuldatakse kõige varem kalalaevade riikliku registri volitatud töötajani jõudnud nõuetekohane taotlus.

(12) Hüvitise toel alaliseks püügilt kõrvaldatud kalalaeva püügivõimsuse asendamisel kohaldatakse EL Nõukogu määruse 2792/1999/EÜ, millega kehtestatakse kalandussektorile ühenduse struktuuriabi andmise üksikasjalikud eeskirjad ja kord (EÜT L 337, 30.12.1999, lk 10–28), artikli 6 punktis 1 ja EL Nõukogu määruse 2371/2002/EÜ artikli 11 punktis 3 sätestatud.

(12¹) Käesoleva paragrahvi lõigetes 8–12 sätestatud nõudeid kohaldatakse ka kalalaevaregistri segmenti, kuhu laevu juurde lisada ei tohi, kantud kalalaeva püügivõimsuse suurendamisel, arvestades EL Nõukogu määruse 2371/2002/EÜ artiklis 11 ja selle alusel kehtestatud nõudeid.

(13) Kalalaeva registrisse kandmisest keeldutakse järgmistel juhtudel:

- 1) kalalaev ei vasta selle kalalaevastiku segmendi nõuetele, kuhu teda kanda soovitakse;
- 2) kalalaevastiku segmendis, kuhu soovitakse laeva kanda, ei ole vaba püügivõimsust ning kalalaevastiku segmenti ei või laevu juurde kanda;
- 3) kalalaeva omanik või valdajana taotlusele kantud isik ei vasta kalapüügiloa saamise nõuetele;
- 4) taotleja on esitanud taotluses valeandmeid;
- 5) registrisse taotletakse kalalaeva kandmist, mille alaliseks püügilt kõrvaldamiseks on makstud hüvitist;
- 6) kalalaev ei vasta õigusaktides kehtestatud nõuetele;
- 7) kalalaev ei ole varustatud laeva asukoha jälgimist võimaldava satelliitjälgimissüsteemiga, kui see on nõutav;
- 8) kalalaeva kasutades on rikutud rahvusvahelisi või teise riigi kalapüüki reguleerivaid õigusakte ja laev on kantud vastava rahvusvahelise kalandusorganisatsiooni ebaseaduslikku püüki teostanud laevade nimekirja või kehtib karistus, mis on määratud teise riigi poolt seoses laeva kasutamisega ja mis ei luba nimetatud laevaga karistuse kehtivuse ajal kala püüda.

(14) Kalalaev kustutatakse registrist:

- 1) kui kalalaev, laeva omanik või valdaja ei vasta enam registrisse kandmise tingimustele;
 - 2) kui registrisse kantud laeva kalalaevatunnistus on tunnistatud kehtetuks;
 - 3) laeva kasutusvaldaja või väikelaevaregistrisse kantud laeva puhul reederi nõudmisel;
 - 4) käesoleva lõike punktis 3 nimetatud isiku puudumisel kalalaeva omaniku nõudmisel;
 - 5) kui kalalaev on segmendis, kuhu laevu juurde lisada ei tohi, ning kalalaeva püügivõimsust on suurendatud käesoleva paragrahvi lõikes 12¹ nimetatud nõudeid järgimata.
- [RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005]

§ 13¹. Kalalaeva kalapüügiluba

(1) Kalalaeva kalapüügiluba annab õiguse kalapüügiks kutselise kalapüügi vahenditega merel kuni Eesti Vabariigi majandusvööndi välispiirini, väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veealal, kui kalapüügiõiguse seal tagab riik, või avamerel.

(2) Kalalaeva kalapüügiluba antakse äriregistris registreeritud ettevõtjale tema seaduslikus valduses oleva Eesti merelaeva-, siseveelaeva- või väikelaeva- tunnistusega kalalaevale, millel on kalalaevatunnistus.

[Lõige 3 jõustub 1. 09. 2005]

(3) Kalalaeva kalapüügiloa annab Põllumajandusministeerium.

(4) Ettevõtja võib asendada temale antud kalalaeva kalapüügiloas nimetatud kalalaeva teise tema õiguspärasest valduses oleva Eesti merelaevatunnistust ja kalalaevatunnistust omava kalalaevaga, esitades kalapüügiloa andjale kirjaliku taotluse loa tingimuste muutmiseks. Muudetud tingimustega kalapüügiluba väljastatakse ettevõtjale kalapüügiloa andja poolt kahe nädala jooksul taotluse saamisest.

(5) Kalalaeva võib selle kalapüügil viibimise ajal juhtida ning püügitegevust korraldada ainult kalalaeva kalapüügiloale kantud kapten.

(6) Ettevõtja võib asendada temale antud kalalaeva kalapüügiloas nimetatud kapteni teise kapteniga, teavitades sellest kirjalikult kalapüügiloa andjat. Kapteni asendamise jõustumiseks väljastab kalapüügiloa andja ettevõtjale teate saamisest viie tööpäeva jooksul uue kalapüügiloa.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005; 1. 09. 2005]

§ 13². Kaluri kalapüügiluba

(1) Kaluri kalapüügiluba annab õiguse kalapüügiks, välja arvatud lestapüük, kutselise kalapüügi vahenditega merel kuni 20 m samasügavusjooneni, Peipsi, Lämmi- ja Pihkva järvel, Narva jõel ja Narva veehoidlal või siseveekogul. Kaluri kalapüügiluba lestapüügiks annab õiguse lesta püüda merel, sõltumata mere sügavusest.

(2) Kalur käesoleva seaduse tähenduses on füüsiline isik, kes vahetult püüab kala kutselise kalapüügi vahenditega. Kaluri poolt kalapüügile kaasavõetavate isikute arv ei ole piiratud.

(3) Kaluri kalapüügiluba antakse äriregistris registreeritud ettevõtjale. Kui ettevõtja ei ole ise kalur, näidatakse kalapüügiloas ettevõtja kirjaliku taotluse alusel kalapüüki vahetult teostava kaluri nimi.

(4) Ettevõtja võib asendada temale antud kaluri kalapüügiloas nimetatud kaluri, esitades kalapüügiloa andjale kirjaliku taotluse loa tingimuste muutmiseks. Muudetud tingimustega kalapüügiluba väljastatakse ettevõtjale kalapüügiloa andja poolt viie tööpäeva jooksul taotluse saamisest.

[Lõige 5 jõustub 1. 09. 2005]

(5) Kaluri kalapüügiloa annab Põllumajandusministeerium või põllumajandusministri määratud valitsusasutus.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005; 1. 09. 2005]

§ 13³. [Kehtetu – RT I 2004, 89, 609- jõust. 01.01.2005]

§ 13⁴. Kutselise kalapüügi loa andmine

(1) Kutselise kalapüügi luba antakse lubatud aastase väljapüügimahu, püügipäevade arvu, püügivahendite arvu või kalalaevade arvu (edaspidi *püügivõimalused*) piires tähtajaliselt ja mitte kauemaks kui üheks kalendriaastaks.

(2) Kutselise kalapüügi loa taotlus esitatakse taotletavale aastale eelneval aastal ajavahemikul 1. septembrist kuni 1. detsembrini. Põllumajandusminister võib mõjuvatel põhjustel taotluste esitamise tähtaega pikendada.

[Lõige 3 jõustub 1. 09. 2005]

(3) Lähtudes kalavarude seisundist, kehtestab Vabariigi Valitsus taotletava aasta püügivõimalused kalapüügiks kaluri kalapüügiloa alusel maakondade kaupa taotletavale aastale eelneva aasta 1. novembriks, kui Euroopa Liit ei anna püügivõimalusi hilisemal ajal. Taotletava aasta püügivõimalused, mida kasutavad Läänemeresel nii kalalaeva kalapüügiloa kui ka kaluri kalapüügiloa alusel püüdjad, kehtestab Vabariigi Valitsus 30 tööpäeva jooksul pärast Euroopa Liidu püügivõimaluste kehtestamist. Taotletava aasta püügivõimalused, mis saadakse teiste riikidega püügivõimaluste vahetamise tulemusena, kehtestab Vabariigi Valitsus 30 tööpäeva jooksul pärast püügivõimaluste vahetamist.

(4) Kutselise kalapüügi lubade taotlemisel esitatavate dokumentide loetelu, kalapüügilubade andmise, kehtivuse peatamise ning kehtetuks tunnistamise korra ja kalapüügilubade vormid kehtestab Vabariigi Valitsus. Nimetatud kord peab sisaldama kalapüügivõimaluste arvutamise metoodikat.

(4¹) Loa kehtivus peatatakse EL Nõukogu määruse 3317/94 artikli 6 punktis 2 toodud juhul ja tingimustel.

(5) Kutseliseks kalapüügiks Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni (edaspidi *NAFO*) tsooni veelal peab taotluses näidatud kalalaeva kaptenil olema ka tunnistus NAFO reeglite tundmise kohta. Vastava tunnistuse annab Keskkonnainspeksioon ja see antakse üheks aastaks. NAFO reeglite tundmise tunnistuse väljaandmise korra ja teadmiste hindamise metoodika kehtestab keskkonnaminister.

(6) Kalapüügiloaga määratakse lubatud püügivahendid, väljapüügimahud, püügiajad ja/või püügipäevade arv ning kalapüügi koht. Kui ettevõtja on omandanud kalapüügiõiguse veealal väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni, sõltumata Eesti Vabariigist, aga kalapüügiõiguse andja nõuab kalapüügiõiguse kasutamiseks Eesti Vabariigi nõusolekut, määratakse kalapüügiloaga kalapüügi koht ja märgitakse loale kalapüügiõiguse omandamise alus.

(7) Püügipäev käesoleva seaduse tähenduses on kalendripäev, mille sees kalalaev viibib veealal, millel kalapüüki reguleeritakse, sõltumata asjaolust, kas kala tegelikult püütakse.

(8) Kutselise kalapüügi loa andmisest keeldutakse, kui:

1) loa taotlejal või taotluses nimetatud kaluril on rohkem kui üks karistus väärteo eest või üks kehtiv karistus kuriteo eest, mis on määratud seoses käesoleva seaduse §-s 20² loetletud kalapüügi või sellega seonduvate nõuete rikkumisega;

1¹) loa taotleja või loa taotleja kalalaev ei vasta Euroopa Liidu poolt kehtestatud nõuetele;

2) kalalaeva kalapüügiloa kalapüüginõuete rikkumise tõttu kehtetuks tunnistamisest on möödunud vähem kui aasta;

3) loa taotleja on esitanud taotluses valeandmeid;

4) [kehtetu - RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

5) loa taotleja kalalaeva ei luba kala püüdma püügikohas kalapüüki reguleerivad õigusaktid või püügikohas kalapüüki korraldav riik või rahvusvaheline organisatsioon;

6) loa taotleja on jätnud tähtaegselt maksmata kalapüügiõiguse tasu;

7) [kehtetu - RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

8) kalalaeva, mille loale kandmist taotletakse, kalalaevatunnistus on kehtetuks tunnistatud või selle kehtivus on peatatud või tunnistus puudub;

9) luba taotletakse tingimustel, mis ei vasta kalalaevastiku segmendile, kuhu taotlusele märgitud kalalaev on kalalaevade riiklikus registris kantud;

10) kalalaeva kalapüügiloa taotluses nimetatud kaptenil on rohkem kui üks kehtiv karistus väärteo eest või üks kehtiv karistus kuriteo eest, mis on määratud seoses käesoleva seaduse §-s 20² loetletud kalapüügi või sellega seonduvate nõuete rikkumisega.

(9) Kui taotleja ei ole taotletava aasta 30. aprilliks tema poolt taotletud või talle käesoleva seaduse § 16 lõike 3 alusel jaotusega määratud püügivõimaluse eest tasunud või püügivõimalusi loaga välja võtnud, kui tasu maksmine ei ole nõutav, loetakse püügivõimalused tasumata või välja võtmata osas vabanenuks. Kui lubatud püügivõimalused jagati käesoleva seaduse § 16 lõike 3 alusel, jagatakse vabanenud püügivõimalused vastavalt § 16 lõike 3 alusel määratud ajaloolisele püügiõigusele. Kui lubatud püügivõimalused jaotati vastavalt taotlustele või kõigi ajaloolise püügiõiguse alusel püügivõimalusi saanud taotlejate arvelt on püügivõimalus vabanenud, jagatakse püügivõimalused pärast nende vabanemist loa andjani jõudvate nõuetekohaste taotluste järjekorras. Vabanenud püügivõimalusi ei jaotata isikule, kelle arvelt püügivõimalused vabanesid. Kui vabanenud püügivõimaluste eest ei ole tasutud taotletava aasta 1. detsembriks, ei võeta neid arvesse isiku poolt õiguspäraselt omandatud püügivõimalustena.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005; 1. 09. 2005]

§ 13⁵. Kinnisasja omaniku kalapüügiõigus

[Lõige 1 jõustub 1. 09. 2005]

(1) Eraveekogul püüab kala või lubab seda teha veekogu omanik, arvestades seaduses ja selle alusel kehtestatud piiranguid püügivahenditele, püügiajale ja püüda lubatud kalaliikidele. Kalapüügiks kutselise kalapüügi vahenditega peab eraveekogu omanik taotlema kalapüügiluba, mille annab Põllumajandusministerium või põllumajandusministri määratud valitsusasutus tasuta. Eraveekogu omanik tohib õngepüüki ja harrastuspüüki temale kuuluval veekogul keelata käesoleva seaduse §-des 10 ja 11 sätestatud juhtudel.

(2) Mitme kinnisasja piires asuval eraveekogul korraldavad nende kinnisasjade omanikud kalapüüki kokkuleppel.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005; 1. 09. 2005]

§ 13⁶. Kalalaevatunnistus

(1) Kalalaevade riiklikusse registrisse kantud kalalaevale antakse kalalaevatunnistus, lähtudes EL Nõukogu määruses 3690/93/EÜ, mis sätestab eeskirjad kalapüügilitsentsides sisalduva miinimumteabe kohta (EÜT L 341, 31.12.1993, lk 93–95; L 019, 25.01.1996, lk 57), sätestatust.

(2) Kalalaevatunnistuse annab kalalaevade riikliku registri volitatud töötleja.

(3) Kalalaevatunnistust ei pea hoidma laeva pardal, mis on lühem kui 10 meetrit ja millega püütakse kala ainult Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni all oleval veealal.

(4) Kalalaevade riikliku registri volitatud töötleja tunnistab kalalaevatunnistuse kehtetuks, kui:

- 1) laeva kasutamine kalapüügiks on lõppenud. Laeva kasutamine kalapüügiks loetakse lõppenuks, kui laeva ei ole kahe järjestikuse aasta jooksul kalapüügiks kasutatud;
- 2) laev on kustutatud kalalaevaregistrist.

(4¹) Kehtivuse kaotanud kalalaevatunnistus tuleb tagastada kalalaevade riikliku registri volitatud töötlejale kümne päeva jooksul, alates loa kehtivuse lõppemisest. Kui tunnistus on antud väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veealal tegutsevale kalalaevale, tuleb tunnistus tagastada kehtivuse lõppemisest alates 30 päeva jooksul.

(4²) Kalalaevade riikliku registri volitatud töötleja peatab kalalaevatunnistuse kehtivuse, kui laeva ei ole ühe aasta jooksul kasutatud kalapüügiks. Kalalaevatunnistus hakkab uuesti kehtima, kui esitatakse taotlus kalalaevale kalapüügiloa saamiseks. Kalalaevatunnistuse kehtivuse peatumise ajaks tagastatakse tunnistus kalalaevade riikliku registri volitatud töötlejale.

(5) Kalalaevatunnistuse väljaandmise, kehtivuse peatamise ning kehtetuks tunnistamise korra ja

kalalaevatunnistuse vormi kehtestab Vabariigi Valitsus.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 01.01.2005; 7. 01. 2005]

§ 14. Eriotstarbeline kalapüük

(1) Kalapüük on eriotstarbeline, kui seda tehakse teaduslike uuringute eesmärgil, asustusmaterjali tootmiseks vajamineva kalamarja kogumiseks, sugukalade püügiks, hüpofüüsi kogumiseks, kalade ümberasustamise eesmärgil, kalade hukkamise vältimiseks või veekogu ökosüsteemi parandamiseks. Vajadusel tohib keskkonnaminister lubada käesolevas seaduses ja selle alusel kehtestatud õigusaktides lubatust erineva püügivahendi või -viisi kasutamist ning lubada eriotstarbelist kalapüüki keelatud ajal ja keelatud kohas.

(2) Eriotstarbeliseks kalapüügiks annab õiguse eripüügiluba.

(3) Eripüügiloa annab Keskkonnaministeerium.

(4) Eripüügiloa vormi, eripüügiloa taotluste läbivaatamise, loa väljaandmise ning kehtetuks tunnistamise korra kehtestab keskkonnaminister.

§ 15. Kalapüügiõiguse tasustamine

(1) Kutseline kalapüügiõigus on tasuline. Tasu suuruse määrab igaks kalendriaastaks Vabariigi Valitsus, lähtudes püügipiirkonna eripärast, püügivahendi liigist ja selle püügivõimsusest või rahvusvahelise lepingu alusel jaotatavatest püügivõimalustest.

[Lõige 1¹ jõustub 1. 01. 2005]

(1¹) Kutselise kalapüügiõiguse tasu ei tohi ületada nelja protsenti tasu kehtestamise aastale eelnenud aastal püügivahendiga või püügipäevas püügipiirkonnas keskmiselt väljapüütud kalakoguse või püütud kalaliigi harilikust väärtusest ega olla väiksem kui 15 krooni, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõigetes 1² ja 1³ sätestatud juhtudel ning püügiõiguse tasu isendi kohta.

(1²) Siseveekogudel, kus riik teeb kulutusi angerjavaru taastootmiseks, määratakse püügiõiguse tasu püügivahendite kohta, millega püütakse taastoodetavat kalaliiki, arvestades eelmisel kolmel aastal nendel veekogudel kõiki taastootmiseks tehtud kulutusi. Selleks jagatakse eelmisel kolmel aastal taastootmiseks tehtud kulutuste keskmine suurus vaadeldaval aastal lubatud püügivahendite arvuga.

(1³) Püügikoormuse reguleerimiseks võib teadusasutuste ettepanekul kehtestada käesoleva paragrahvi lõikest 1¹ tulenevast kõrgemat püügiõiguse tasu kalaliigi kohta või püügivahendi kohta, millega püütakse kalaliiki, mille varu olukord on halb. Kõrgem püügiõiguse tasu ei tohi olla suurem kui 60 protsenti tasu kehtestamise aastale eelnenud aastal püügivahendiga või püügipäevas püügipiirkonnas keskmiselt väljapüütud kalakoguse või püütud kalaliigi harilikust väärtusest.

(1⁴) Kalapüügivahendi püügiõiguse tasu määratakse aasta kohta. Püügiõiguse tasu on aastas püügipäeva eest 1000 kuni 5000 krooni, tonni eest 20 kuni 1000 krooni, püügivahendi eest 15 kuni 2000 krooni ja isendi eest 5 kuni 15 krooni. Püügiõiguse tasu püügivahendi eest, millega püütakse angerjat, on aastas kuni 10 000 krooni. Põhjanooda ehk mutniku püügiõiguse tasu on aastas 20 000 kuni 40 000 krooni.

(2) Eripüügiluba antakse tasuta, välja arvatud sugukalade püügiks ja püügiks asustusmaterjali tootmiseks vajamineva kalamarja või hüpofüüsi kogumiseks äriatel eesmärkidel.

(2¹) Eripüügiloa tasu määrab keskkonnaminister. Tasu määramisel lähtutakse püütava liigi kaitsestaatusest, loodusliku kudumise võimalusest antud veekogus, kala suguküpsuse astmest, soost ja esmakokkuostu hinnast. Eripüügiõiguse tasu võib isendi kohta olla 10 kuni 100 krooni.

(3) Harrastuspüügiõiguse tasuline, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 3³ nimetatud juhtudel. Harrastuspüügiõiguse tasu määrab keskkonnaminister.

(3¹) Harrastuspüügiõiguse tasu määramisel lähtutakse püügi ajast, kohast, püügivahendi püügivõimsusest, kalavaru olukorrast püügipiirkonnas ning püütava kalaliigi väärtusest. Harrastuspüügiõiguse tasu on ööpäevas 0,5 kuni 200 krooni. Harrastuspüügiõiguse tasu vähinata või vähimõrraga on ööpäevas ühe püügivahendi kohta 15 kuni 200 krooni.

(3²) [Kehtetu – RT I 2004, 89, 609- jõust. 01.01.2005; 7. 01. 2005]

(3³) Harrastuspüügiõiguse tasu ei pea maksma eelkoolialised lapsed, alla 16-aastased õpilased, pensionärid, õigusvastaselt represseeritud isikud ja puuetega isikud, välja arvatud käesoleva seaduse § 11 lõigetes 11, 11¹ ja 11² sätestatud juhtudel.

(4) Kutselise kalapüügiõiguse eest merel väljaspool Läänemerd ei võeta tasu, kui püügivõimalusi seal ei ole taganud Eesti Vabariik. Nimetatud juhul tasub kalapüügiõiguse saanud isik vaatlaja laeval viibimise kulud.

(5) [Kehtetu - RT I 2000, 81, 514- jõust. 10.11.2000]

(6) Kui isik on tasunud õiguse eest püüda kala mitme erineva püügivahendiga, võib ta kõiki neid püügivahendeid samaaegselt kasutada.

(7) Tasu kutselise kalapüügiõiguse, eripüügiõiguse ja harrastuspüügiõiguse eest kantakse riigieelarvesse. Laekunud raha kasutamise sihtotstarbe ja korra sätestab seadus.

(8) Tasu harrastuspüügiõiguse ja eripüügiõiguse eest tuleb maksta enne püügiõigust tõendava dokumendi saamist.

(9) Tasu kutselise kalapüügiõiguse eest tuleb tasuda enne püügiõigust tõendava dokumendi saamist vähemalt 50-protsendiliselt. Ülejäänud tasu makstakse 10 päeva jooksul pärast 50 protsendi püügivõimaluste ärakasutamist.

(10) Kui kalapüügiloa andja on tunnistanud loa kehtetuks loa saanud isikust sõltumatutel asjaoludel, tagastatakse püügiõiguse tasu loa saanud isikule tema poolt kasutamata jäänud püügivõimaluste ulatuses vastavasisulise taotluse alusel.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 01.01.2005; 7. 01. 2005]

§ 16. Kutselise kalapüügi püügivõimaluste piiramine

[Lõige 1 kehtetu alates 1. 09. 2005]

(1) Vabariigi Valitsus kehtestab, lähtudes kalavarude seisundist ja rahvusvahelistest lepingutest, lubatud aastase väljapüügimahu rahvusvaheliselt kontrollitavate kalaliikide kohta ja väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veealal lubatud püügipäevade arvu, lubatud väljapüügimahu või püügile lubatavate Eesti kalalaevade arvu, kui neid ei ole kehtestanud Euroopa Liit.

[Lõige 2 kehtetu alates 1. 09. 2005]

(2) Keskkonnaminister kehtestab, lähtudes kalavarude seisundist, lubatud aastase püügivahendite arvu ja vajadusel ka väljapüügimahu merel kuni 20 m samasügavusjooneni, Peipsi, Lämmi- ja Pihkva järvel ja siseveekogudel maakondade ja omavalitsuste lõikes.

[Lõige 2¹ jõustub 1. 09. 2005]

(2¹) Vabariigi Valitsus võib kalavaru olukorra säilitamiseks, taastamiseks või parandamiseks piirata teatud veealal või teatud kalaliigi püügil laevade püügikoormust, püügivõimsust, laeva kogumahutavust või masinate võimsust. Piiratud püügikoormuse, püügivõimsuse, kogumahutavuse või masina võimsuse kalapüügiloa taotlejate vahel jaotamisele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud.

(3) Kui veeala lubatud püügivõimalused ei võimalda kalapüügilubade taotluste rahuldamist täies ulatuses, jagatakse püügivõimalused eelmisel kolmel aastal sellele veealale püügivõimalusi õiguspäraselt omandanud taotlejate vahel, välja arvatud kilu- ja räimepüük, mille puhul püügivõimalused jagatakse eelmisel kolmel aastal samal püügil olnud taotlejate vahel. Jagamisel tagatakse iga taotleja eelmisel kolmel aastal õiguspäraselt omandatud püügivõimaluste suhe teiste eelmisel kolmel aastal õiguspäraselt omandatud püügivõimalustesse (ajalooline püügiõigus). Püügivõimalus loetakse omandatuks, kui see on loale kantud ja selle eest on tasutud või see on loaga välja võetud, kui tasu maksmine ei ole nõutav. Ajaloolise püügiõiguse arvutamisel arvestatakse

ka käesoleva paragrahvi lõike 6 alusel omandatud püügiõigust. Pärast püügivõimaluste jagamist täiendavalt ilmnenuid püügivõimalused jagatakse vastavalt käesoleva lõike alusel määratud ajaloolisele püügiõigusele, kui lubatud püügivõimalused ei võimaldanud kalapüügilubade taotluste rahuldamist täies ulatuses. Kui lubatud püügivõimalused jaotati vastavalt taotlustele, jagatakse täiendavalt ilmnenuid püügivõimalused loa väljaandjani jõudvate nõuetekohaste taotluste järjekorras. Püügivõimaluste ilmnemiseks loetakse püügivõimaluste kehtestamist käesoleva paragrahvi lõike 2 alusel.

(3¹) Kui enampakkumisel müüdavat püügivõimalust ei arvutata väljapüütud kalakoguse järgi, on lubatud püügivõimaluste arvutamise tulemusi ümardada täisarvuni.

(3²) Kui esmakordselt kehtestatud lubatud püügivõimalused ei võimalda kalapüügilubade taotluste rahuldamist täies ulatuses, müüakse püügivõimalused enampakkumisel. Enampakkumise alghind määratakse, lähtudes käesoleva seaduse §-s 15 nimetatud kalapüügiõiguse tasu määramise meetodikast.

(3³) Kui esmakordselt kehtestatud lubatud püügivõimalust on varem kasutatud muul kujul ja lubatud püügivõimalused ei võimalda kalapüügilubade taotluste rahuldamist täies ulatuses, rakendatakse püügivõimaluste jaotamisel käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud, arvestades ajaloolise püügiõiguse arvutamisel varasemal kujul kasutatud püügivõimaluse ümber uuele kujule, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõikes 3⁴ sätestatud juhul.

(3⁴) Kui agariku püügil kehtestatakse lubatud püügivõimalused püügivahendite asemel väljapüügimahuna ja lubatud püügivõimalused ei võimalda kalapüügilubade taotluste rahuldamist täies ulatuses, eraldatakse varasemal kujul püügivõimalusi kasutanud taotlejatele nende eelmisel kolmel aastal kasutatud püügivõimaluste keskmine uuele kujule ümberarvestatuna ning sellest ülejäänud püügivõimalused müüakse enampakkumisel. Enampakkumise alghind määratakse, lähtudes käesoleva seaduse §-s 15 nimetatud kalapüügiõiguse tasu määramise meetodikast. Kui püügivõimalus on väiksem kui varasemal kujul püügivõimalusi kasutanud taotlejate poolt eelmisel kolmel aastal kasutatud püügivõimaluste keskmised kokku, rakendatakse püügivõimaluste jaotamisel käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud, arvestades ajaloolise püügiõiguse arvutamisel varasemal kujul kasutatud püügivõimaluse ümber uuele kujule.

(3⁵) Kui esmakordselt kehtestatud lubatud püügivõimalusi on varem kasutatud muul kujul ja lubatud püügivõimalused ei võimalda kalapüügilubade taotluste rahuldamist täies ulatuses, kuid püügivõimalusi varem kasutanud isikud püügivõimalusi ei taotle, kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõikes 3² sätestatud.

(4) Veeala käesoleva paragrahvi lõike 3 tähenduses on veekogu või selle piiritletud osa, kus on kehtestatud püügivõimaluste piirangud.

(5) Enampakkumisel osalemiseks tasutakse osavõtutasu ja tagatisraha. Osavõtutasu ei tohi ületada 10% kõikide enampakkumistel müüdavate sama veeala samaliigiliste püügivõimaluste alghinnast ega olla suurem kui 300 krooni. Tagatisraha suurus on 50% nimetatud alghinnast. Osavõtutasu ei tagastata. Tagatisraha ei tagastata isikule, kelle süül enampakkumine nurjus. Enampakkumise läbiviimise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

(5¹) Isik, kelle tõttu enampakkumine on nurjunud, ei või osaleda sama aasta samaliigilise püügivõimaluse enampakkumisel.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud ajaloolist püügiõigust on lubatud võõrandada isikule, kellele tohib anda kalapüügiluba. Võõrandamise tehing peab olema notariaalselt tõestatud. Tehingus peab olema kirjas võõrandatava püügiõiguse suurus, selle alus ning püügiõiguse ülemineku aeg. Püügiõiguse üleminek jõustub võõrandamise tehingu ärakirja kalapüügiloo andjale üleandmise päevast, kui tehingus ei ole sätestatud hilisemat kuupäeva.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005; 1. 09. 2005]

§ 16¹. Kalapüügiloo kehtivuse ennetähtaegne lõppemine

(1) Kalapüügiloo kehtivus lõpeb ennetähtaegselt, kui sellega määratud püügivõimalused on ammendatud.

(2) Kalapüügiloo andja tunnistab kalapüügiloo kehtetuks, kui:

- 1) loa saanud isik või loale kantud kalalaev ei vasta enam loa saamise nõuetele;
- 2) loa saanud isik või loale kantud kalur on kalendriaasta jooksul rohkem kui ühel korral rikkunud käesoleva seaduse §-s 20² sätestatud kalapüügi- ja sellega seonduvaid nõudeid;
- 3) kalapüüki reguleeriv välisriik või rahvusvaheline organisatsioon on vähendanud väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veealal püügivõimalusi ulatuses, mis ei võimalda antud loa alusel kala püüda;
- 4) Eesti Vabariigile või Euroopa Liidule rahvusvaheliste kokkulepete alusel eraldatud püügivõimalused on ammendunud ja riigil või Euroopa Liidul on kohustus kalapüük sellel alal lõpetada;
- 5) [kehtetu - RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]
- 6) loa saanud isik on jätnud tähtaegselt tasumata kalapüügiõiguse tasu;
- 7) loa saanud isiku kalalaeva ei luba kala püüdma püügikohas kalapüüki reguleerivad õigusaktid või püügikohas kalapüüki korraldav riik või rahvusvaheline organisatsioon;

8) loa saanud isik ei taga kalalaeva asukoha jälgimist satelliitjälgimissüsteemi kaudu või ei võimalda kalalaeval vaatleja viibimist veealal, kus Euroopa Liit, kalapüüki reguleeriv riik või rahvusvaheline organisatsioon seda nõuab;

9) loale kantud kalalaeva kalalaevatunnistus on tunnistatud kehtetuks;

10) kalalaeva kalapüügiloale märgitud kapten on loa kehtivuse ajal rohkem kui ühel korral rikkunud käesoleva seaduse §-s 20² sätestatud kalapüügi- ja sellega seonduvaid nõudeid. Sellisel juhul väljastab loa andja uue kalapüügiloa loa omaniku kirjalikul taotlusel kahe nädala jooksul nõuetekohase taotluse saamisest;

11) eripüügiloa saanud isik on rikkunud loa tingimusi.

(2¹) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 4 sätestatud juhul määrab püügivõimaluste ammendumise aja keskkonnaminister või Euroopa Liidu Komisjon.

(3) Kehtivuse kaotanud kalapüügiluba tuleb tagastada loa andjale 10 päeva jooksul, alates loa kehtivuse lõppemisest. Kui luba on antud kalapüügiks väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veealal, tuleb luba tagastada kehtivuse lõppemisest alates 30 päeva jooksul.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005]

§ 16². Kohustus kalapüügiõigust tõendada

(1) Kalapüüki teostaval isikul peab kalapüügiõigust tõendav dokument harrastuslikul, eriotstarbelisel ja kutselisel kalapüügil alati kaasas olema ning ta on kohustatud selle esitama järelevalvet teostavale isikule viimase nõudmisel.

(2) Kui kalapüügiõigust tõendaval dokumendil või käesoleva seaduse § 11 lõikes 7 nimetatud dokumendil puudub foto, peab püügil kaasas olema ka isikut tõendav dokument.

(3) Kalalaeva kalapüügiloa alusel tehtaval kalapüügil tunnistatakse selle loa koopiat kalapüügiõigust tõendava dokumendina seitsme päeva jooksul loa andmisest arvates. Eelnimetatud ajaline piirang ei kehti kalapüügil väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veealal.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005]

§ 17. Kalapüügi ja veetaimede kogumise eeskiri (edaspidi kalapüügieeskiri)

(1) Kalapüügikorra kõigil veekogudel ja veetaimede kogumise korra kehtestab Vabariigi Valitsus kalapüügieeskirjaga.

(2) Kalapüügieeskirjaga sätestatakse:

- 1) kalapüügi keeluajad ja -alad;
- 2) kalade alamõõdulised ja kaaspüügi tingimused;
- 3) püügivahendite ja -viiside piirangud ja nõuded;
- 4) püügivahendite loetelu ja kirjeldus;
- 5) püügivahendite tähistamise nõuded;
- 6) meetoodika kilu ja räime suhte arvutamiseks traalpüügi saagis.

(3) Kaaspüük käesoleva seaduse tähenduses on püügiloaga lubatud kalaliigi kõrval püünisesse sattunud ja väljapüütud alamõõdulised kalad või teised kalaliigid.

(4) Vabariigi Valitsus jõustab rahvusvahelistest lepingutest tulenevad nõuded ja piirangud kalapüügile väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veealal Eesti liputunnistusega laevadele niivõrd, kui võrd seda ei reguleeri Euroopa Liidu õigusaktid või rahvusvahelised lepingud.

[RT I 2004, 30, 208- jõust. 01.05.2004]

§ 17¹. Kala esmakokkuostja

(1) Kala esmakokkuostuga tohib tegeleda äriregistris registreeritud ettevõtja, kelle kala esmakokkuostuga seotud käitlemisettevõtte või selle osa on toiduseaduse (RT I 1999, 30, 415; 2002, 13, 81; 61, 375; 63, 387; 102, 603) alusel tunnustatud ning kellel ei ole kehtivat karistust kala ostu või müügi nõuete rikkumise eest.

[Lõige 2 jõustub 1. 01. 2006]

(2) Põllumajandusministeerium korraldab esmakokkuostjatega seotud andmete kogumist.

(3) Kala esmakokkuostuks ei loeta kala ostmist oma tarbeks mõistlikus koguses.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005; 1. 01. 2006]

3. peatükk

KALAPÜÜGI ARVESTUS JA REGULEERIMINE NING KALAVARUDE KAITSE

§ 18. Kalapüügiga seonduvate andmete esitamise kohustuslikkus

(1) Kalapüügiloa alusel kala püüdev või veetaimi koguv isik on kohustatud esitama püügi-, kogumis- või lossimisandmed Vabariigi Valitsuse kehtestatud nõuete kohaselt.

(2) Käesoleva paragrahvi 1. lõikes nimetatud kord laieneb erakalapüügipiirkonna omanikule, omavalitsusele tema poolt väljastatud kalapüügilubade osas ja Eesti lipu all sõitvale laevale, olenemata püügikohast.

[Lõige 3 jõustub 1. 01. 2006]

(3) Kalapüügiandmete arvestust korraldab Põllumajandusministeerium.

(4) Andmed tuleb esitada ka kaaspüügina kalapüüinistes hukkunud imetajate ja lindude kohta.

(5) Kala esmakokkuostja esitab andmed kala ja veetaimede ostu kohta püügiõigust omavalt isikult Vabariigi Valitsuse kehtestatud korras.

(6) Merel kala vastu võtva, transportiva või töötleva laeva kapten esitab andmed kala vastuvõtmise, töötlemise, transportimise või lossimise kohta Vabariigi Valitsuse kehtestatud korras.

(7) Merel kala püüdva, vastuvõtva, transportiva või töötleva kalalaeva kapten teavitab Keskkonnainspektsiooni laeva sadamasse tulekust ning pardal olevast kalakogusest. Teate esitamise aja, korra ning edastatavate andmete nimistu kehtestab keskkonnaminister määrusega.

(8) Andmed tuleb esitada ka enne esmamüüki toimuva kala üleandmise, ladustamise või transportimise kohta vastavalt EL Nõukogu määruse 2847/93/EMÜ, millega asutatakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem (EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1–16), artiklitele 9 ja 13. Andmete esitamise korra, vormi ning tähtajad kehtestab ja andmete esitaja määrab Vabariigi Valitsus.

[Lõige 9 jõustub 1. 01. 2006]

(9) Kui merel ümberlaadimiseks, vastuvõtmiseks, töötlemiseks, mitme laeva ühiseks püügitegevuseks või lossimiseks on vaja luba, annab selle Põllumajandusministeerium. Loa andmise ja loa andmisest keeldumise korra ning loa vormi kehtestab põllumajandusminister.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005; 1. 01. 2006]

§ 19. Kalapüügi kitsendamine

(1) Kalapüüki reguleeritakse kalapüügieeskirjaga ning püügimahtude, lubatud püügivahendite liikide ja püügivahendite arvu ning lubatud püügipäevade arvu või kalalaevade arvu kehtestamisega, arvestades rahvusvahelisi lepinguid ja Eesti seadusi.

(2) Kalapüügikitsenduste aluseks on teadusuuringud ja kalapüügi statistilised andmed.

(3) Kalavarude ohustatuse korral kehtestab keskkonnaminister kalakaitse- ja teadusasutuste ettepanekul ajutised püügikitsendused. Kalakaitse- ja teadusasutuse ettepanek ei ole vajalik, kui püügikitsendus tuleneb rahvusvahelisest lepingust või selle on rahvusvahelise lepingu alusel määranud kalapüüki reguleeriv rahvusvaheline organisatsioon.

(4) Kui rahvusvahelisest lepingust tuleneb vajadus nõudeid kalapüügile korduvalt või ajutiselt muuta, võib Vabariigi Valitsus selle õiguse delegeerida keskkonnaministrile.

(5) Keskkonnaminister võib keelata kalaliigi lossimise, merel ümberlaadimise, pardal hoidmise või vastuvõtmise, kui selle kalaliigi püük on keelatud.

[RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

§ 20. Keelatud tegevus, püügiviisid ja -vahendid.

(1) Kalapüügil ja veetaimede kogumisel on veekogudel keelatud:

- 1) muuta veekogu põhja ja kallaste profiili;
- 2) takistada laevaliiklust tähistatud laevateedel;
- 3) vee reostamine ja veekogu risustamine;
- 4) rikkuda või hävitada veekogule või selle äärde paigaldatud märke, silte ja muid rajatisi.

(2) Kalapüügil on keelatud püüda kala, mille pikkus värskena on väiksem kalapüügieeskirjaga sätestatud alammõõdust. Alamõõdulise kala kaaspüügi tingimused sätestatakse kalapüügieeskirjaga.

(3) Kalapüügil ja veetaimede kogumisel on keelatud heita tagasi vette püütud kalu ja veetaimi, kui need on kaotanud eluvõime.

(4) Keelatud on püüda kala kalapüügivahendeid kasutamata, käesolevas seaduses loetlemata ja kalapüügieeskirjas kirjeldamata vahenditega või viisil, mis põhjustavad kalade asjatu hukkumise ja kalavarude kahjustamise, nagu püük elektriga, mürk- või narkootiliste ainetega, tulirelvade ja lõhkelaengutega.

(5) Kalapüügieeskirjas kirjeldamata püügivahendite ja püügiviiside kasutamine on lubatud keskkonnaministri loal.

(6) Keelatud on:

- 1) müüa ja osta alamõdulist kala ja sellest valmistatud tooteid;
- 2) müüa, osta ja transportida värsket kala veekogu kaldal, kus selle püüdmine on keelatud;
- 3) müüa, osta, transportida ja töödelda värsket kala, mille päritolu ei ole tõendatav;
- 4) müüa ja osta harrastuspüügil püütud kala.

(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud kala ostu keeld kehtib ainult kala esmakokkuostjate suhtes.

(8) Kala esmakokkuostu kviitungi koopia tuleb anda kala või kalatoodete ostja poolt üle igale järgnevale kala või kalatoodete ostjale, kes ostab kala kokku selle edasimüümiseks või töötlemiseks ärilisel eesmärgil. Kui kala või kalatoodeteid müüakse mitme partiina, antakse esmakokkuostukviitungi koopia üle igale kala või kalatoodete ostjale, märkides esmakokkuostukviitungile üleantud kalakoguse suuruse.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 01.01.2005; 7. 01. 2005]

§ 20¹. [Kehtetu - RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

§ 20². Kalavaru kaitset ja kasutamise korraldamist oluliselt häiriv tegevus

Kalavaru kaitset ja kasutamise korraldamist oluliselt häirivaks loetakse järgmisi kalapüügi või sellega seonduvate nõuete rikkumisi:

- 1) inspektori või vaatleja töö takistamine;
- 2) kalapüük ilma kalapüügiloata;
- 3) kalapüük võltsitud kalapüügiloaga;
- 4) kalapüük keelatud püügivahendeid või tarindeid kasutades;
- 5) keelatud püügiviiside kasutamine;
- 6) kalapüük keeluajal või keelatud kohas või rikkudes kaaspüügile kehtestatud nõudeid;
- 7) alamõdulise kala püük, rikkudes alammõdule kehtestatud nõudeid;
- 8) andmete esitamise korraga nõutud andmete võltsimine, andmete tähtajaks esitamata jätmine või valeandmete esitamine;
- 9) satelliitjälgimissüsteemi kaudu edastatavate andmete esitamise korra nõuete rikkumine.

[RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

§ 21. Veekogude omanike ja valdajate kohustus kalavarude kaitset

Veekogu omanik ja valdaja on kohustatud korraldama kalavarude kaitset tema omandis või valduses oleval veekogul.

§ 22. Kalade maaletoomine või veekogudesse asustamine

(1) Eestis looduslikult mitteesinevate liikide eluskala või muid veeorganismide liike või nende viljastatud marja tohib maale tuua ainult keskkonnaministri loal.

(2) Kalade veekogudesse asustamise korra kehtestab Vabariigi Valitsus.

§ 23. Keskkonnamõju hindamine

Hoonete ja rajatiste püstitamiseks ning muude tööde tegemiseks, mis võivad kahjustada kalavarusid, viiakse läbi keskkonnamõju hindamine keskkonnamõju hindamise ja keskkonnaauditeerimise seaduses sätestatud korras.

3¹. peatükk VASTUTUS

§ 23¹. Kala püügi, pardal hoidmise, müügi või ostu nõuete rikkumine

(1) Kala-, jõesilmu- või vähipüügi või selle korraldamise eest keeluajal või -alal või keelatud vahenditega või loata või loa nõudeid rikkudes, samuti muude kala püügi, kalavaru kaitse või kasutamise nõuete rikkumise eest või kala ostu või müügi nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.

(3) Kohtuväline menetleja või kohus võib kohaldada käesolevas paragrahvis sätestatud väärteo toimepanemise vahetuks objektiks olnud eseme konfiskeerimist vastavalt karistusseadustiku (RT I 2001, 61, 364) §-le 83.
[RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

§ 23². Kalalaeva kasutamisega loata või kalalaevatunnistusega kalapüük

(1) Kalapüügi eest loata või selle nõudeid rikkudes või kalalaevatunnistusega, kui kala püüti kalalaeva kasutades, – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.
[RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

§ 23³. Satelliitjälgimissüsteemi kaudu edastatavate andmete esitamise korra rikkumine või vaatleja töö takistamine

(1) Satelliitjälgimissüsteemi kaudu edastatavate andmete esitamise korra rikkumise eest, satelliitjälgimisseadme töö häirimise eest, samuti laeva pardale määratud vaatlejate töö takistamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.
[RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

§ 23⁴. Kalapüügiga seonduvate andmete esitamise korra rikkumine ning ümberlaadimise, mitut laeva hõlmava püügitegevuse või lossimise nõuete rikkumine

(1) Kalapüügiga seonduvate andmete esitamise korra rikkumise, samuti ümberlaadimise, mitut laeva hõlmava püügitegevuse või lossimise nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.
[RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

§ 23⁵. Veetaimede kogumise nõuete rikkumine

(1) Veetaimede kogumise või selle korraldamise eest keeluajal või -alal või keelatud vahenditega või loata või loa nõudeid rikkudes, samuti muude veetaimevaru kaitse või kasutamise nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 50 000 krooni.
[RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

§ 23⁶. Menetlus

(1) Käesoleva seaduse §-des 23¹–23⁵ sätestatud väärtegudele kohaldatakse karistusseadustiku (RT I 2001, 61, 364; 2002, 86, 504; 82, 480; 105, 612; 2003, 4, 22) üldosa ja väärteomenetluse seadustiku (RT I 2002, 50, 313; 110, 654; 2003, 26, 156) sätteid.

(2) Käesoleva seaduse §-des 23¹–23⁵ sätestatud väärtegude kohtuväline menetleja on:

- 1) politseiprefektuur;
 - 2) Piirivalveamet;
 - 3) Keskkonnainspeksioon.
- [RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

4. peatükk

LÕPPSÄTTED

§ 24. Järelevalve

(1) Järelevalvet kalapüüki reguleerivate õigusaktide nõuete ja kalapüügiloaga määratud tingimuste täitmise üle, ka väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veealal, teostab Keskkonnainspeksioon.

(1¹) Järelevalvet võivad teostada ka Euroopa Liidu, väljaspool Eesti jurisdiktsiooni jääval veealal rannikuriigi või kalapüüki reguleeriva organisatsiooni inspektorid, kui see on ette nähtud Euroopa Liidu õigusaktides või rahvusvahelistes lepingutes.

(2) Kalapüügi järelevalvel väljaspool Eesti Vabariigi jurisdiktsiooni oleval veealal kohaldatakse keskkonnajärelevalve seaduse (RT I 1997, 86, 1460; 1999, 54, 583; 95, 843; 2000, 51, 319) sätteid niivõrd, kuivõrd seda ei reguleeri Euroopa Liidu õigusaktid või rahvusvahelised lepingud.
[RT I 2004, 30, 208- jõust. 01.05.2004]

§ 24¹. Vaatlejad

(1) Keskkonnaminister võib määrata kalapüügipiirkonna või püütavad liigid, mille puhul peab Eesti lipudokumenti omav kalalaev võtma pardale vaatleja. Vaatleja tuleb pardale võtta enne püügi alustamist.

(2) --(3)
[Kehtetud - RT I 2004, 30, 208- jõust. 01.05.2004]

(4) Vaatlejale esitatavad nõuded ja ülesanded kehtestab keskkonnaminister.

(5) Vaatleja poolt kogutud andmete esitamise korra ja vormi kehtestab keskkonnaminister.
[RT I 2004, 30, 208- jõust. 01.05.2004]

§ 24². Satelliitjälgimissüsteem

(1) Eesti kalalaevad peavad olema varustatud satelliitsidel baseeruva autonoomse laevade jälgimise süsteemiga (edaspidi *satelliitjälgimissüsteem*) ning edastama satelliitjälgimissüsteemi kaudu andmeid vastavalt Euroopa Liidu Komisjoni määrusele 2244/2003/EÜ, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad laevade satelliitjälgimissüsteemi kohta (EÜT L 333, 20.12.2003, lk 17–27). Euroopa Liidu Komisjoni määruse 2244/2003/EÜ artiklis 3 nimetatud Eesti kalalaevade jälgimise keskus asub Keskkonnainspeksioonis.

(2) Keskkonnaministeerium võib vajadusel kehtestada satelliitjälgimissüsteemi kaudu edastatavate andmete nimistu, andmete esitamise sageduse ja korra ning nõuded satelliitjälgimisseadmele.
[RT I 2004, 30, 208- jõust. 01.05.2004]

§ 25. Ebaseadusliku kalapüügiga tekitatud kahjude hüvitamine

(1) -(3⁴)
[Kehtetud - RT I 2002, 63, 387- jõust. 01.09.2002]

(4) Kalavarudele tekitatud kahju tuleb hüvitada. Kahju hüvitamise määrad ja kalapüügiga või kalavarude muul viisil kahjustamisega kalavarudele tekitatud kahju arvutamise alused ja meetodika kehtestab Vabariigi Valitsus. Kahju hüvitamise määra kehtestamisel lähtutakse kalaliigi ohustatusest ja kaitsestaatusest. Kahju hüvitamise määr isendi kohta ei või olla väiksem kui 50 krooni ega suurem kui 5000 krooni, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõigetes 5 ja 6 toodud juhtudel.

(5) Kilu-, räime-, rääbise- ja tindivarule tekitatud kahju hüvitamise määr ei või kilo kohta olla väiksem kui 10 krooni ega suurem kui 150 krooni.

(6) Isendi kahjustamisel püügikeelualjal või -kohas või kalavaru kahjustamisel eriti suurel määral võib kahju hüvitamise määr isendi kohta olla kuni selle liigi isendi kohta käesoleva paragrahvi lõike 4 alusel või kilo kohta käesoleva paragrahvi lõike 5 alusel määratud kümnekordne määr.
[RT I 2004, 2, 9- jõust. 01.03.2004]

§ 25¹. Seaduse rakendamine

(1) [Kehtetu - RT I 2004, 30, 208- jõust. 01.05.2004]

(2) Kui ettevõtja on kalalaeva kasutanud kilu-, räime- või tursapüügil vähem kui kolm aastat põhjusel, et kalalaev tuli tema valdusesse 1999. aastal, loetakse selle kalalaevaga seotud 1999. aastal ja 2000. aastal õiguspäraselt kasutatud püügivõimaluste keskmine kolme aasta keskmiseks. Kui ettevõtja on kalalaeva kasutanud nimetatud eesmärgil vähem kui kolm aastat põhjusel, et laev tuli tema valdusesse 2000. aastal, loetakse selle kalalaevaga seotud 2000. aastal õiguspäraselt kasutatud püügivõimalused kolme aasta keskmiseks.

Nimetatud keskmise korrutamisel kolmeka saadakse suurus, mida loetakse eelmisel kolmel aastal sellel veelal tegelikult õiguspäraselt kasutatud püügivõimalusteks käesoleva seaduse § 16 mõttes. Käesolevas paragrahvis sätestatud rakendatakse ulatuses, mis ei vähenda teise isiku ajaloolist püügiõigust rohkem kui 10% ulatuses.

(3) Käesoleva seaduse § 16 lõiked 5 ja 6 ning § 25¹ lõige 2 jõustuvad Riigi Teatajas ilmumise päevale järgneval päeval.

(4) Käesoleva seaduse § 13⁶ jõustub 2003. aasta 1. augustil. Kalalaevatunnistust nõutakse alates kalalaeva kalapüügilubade andmisest 2004. aastaks.

(5) Kalalaevade riiklikus registris registreerimise kohustus jõustub:

- 1) 24 meetri pikkustele ja pikematele laevadele 2002. aasta 1. augustil;
- 2) alla 24 meetri pikkustele laevadele 2003. aasta 1. augustil.

(6) Käesoleva seaduse § 18 lõige 7 jõustub 2003. aasta 1. jaanuaril.

(7) Kümnenal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist:

- 1) jõustuvad käesoleva seaduse § 15 lõiked 3¹–3³, § 16 lõiked 3²–3⁵ ning § 16² lõiked 2 ja 3;
- 2) jõustuvad 2003. aasta 17. detsembri redaktsioonis käesoleva seaduse § 11 lõiked 1 ja 2, lõike 3 punktid 1–3, lõiked 4–11 ja 12–15, § 15 lõiked 1–1², 3, 4 ja 8 ning § 16 lõige 3.

(8) 2004. aasta 1. märtsil:

1) jõustuvad käesoleva seaduse § 13 lõiked 6–14, § 13¹ lõiked 5 ja 6, § 13³ lõige 11, § 13⁴ lõike 8 punktid 8–10, § 13⁶ lõiked 4¹ ja 4², § 15 lõiked 1³, 1⁴ ja 2¹, § 16 lõiked 2¹ ja 5¹, § 16¹ lõike 2 punktid 9 ja 10 ning lõige 3, § 17 lõike 2 punkt 6, § 17¹, § 18 lõiked 8 ja 9, § 19 lõiked 4 ja 5, § 20 lõiked 7 ja 8, § 20², § 23⁴, § 23⁵, § 23⁶, § 24² lõige 1¹ ning § 25 lõiked 5 ja 6;

2) jõustuvad 2003. aasta 17. detsembri redaktsioonis käesoleva seaduse § 1, § 13 lõiked 1 ja 5, § 13⁴ lõige 4, lõike 8 punkt 1 ja lõige 9, § 13⁶ lõiked 1, 4 ja 5, § 15 lõiked 2 ja 7, § 16¹ lõike 2 punktid 1 ja 2, § 18 lõige 1, § 19 lõige 3, § 20 lõige 6, § 23¹ pealkiri ja lõige 1, § 23² pealkiri ja lõige 1, § 23³, § 24² lõige 1 ning § 25 lõige 4;

3) tunnistatakse kehtetuks käesoleva seaduse § 13⁴ lõike 8 punktid 4 ja 7, § 16¹ lõike 2 punkt 5, § 20¹.

(9) 2005. aasta 1. jaanuaril:

- 1) jõustub käesoleva seaduse § 11 lõike 3 punkt 4;
- 2) tunnistatakse kehtetuks käesoleva seaduse § 13³ ja § 13⁶ lõikes 4 asendatakse sõnad «kalalaevade riikliku registri pidaja» sõnadega «kalalaevade riikliku registri volitatud töötleja»;
- 3) jäetakse käesoleva seaduse § 15 lõikest 1 välja sõnad «ja piiratud», lõikest 7 välja sõnad «ja piiratud» ja «vähipüügiõiguse» ning lõikest 8 välja sõnad «vähipüügiõiguse, piiratud kalapüügiõiguse»;
- 4) jäetakse käesoleva seaduse § 20 lõike 6 punktist 4 välja sõnad «vähipüügiõiguse või piiratud kalapüügiõiguse alusel»;
- 5) jõustub käesoleva seaduse § 24² lõikes 1 sätestatud kohustus laevade suhtes üldpikkusega 15 kuni 18 meetrit (kaasa arvatud);
- 6) jõustuvad 2004. aasta 15. detsembri redaktsioonis käesoleva seaduse § 11 lõike 3 punkt 5 ja lõige 11¹ ning § 15 lõige 1¹.

(10) Enne käesoleva seaduse § 11 2003. aasta 17. detsembri redaktsiooni jõustumist antud kalastuskaardid kehtivad kaardi kehtivusaja lõpuni.

(11) --(12)

[Kehtetud - RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005]

(13) Kui aastatel 2002, 2003 või 2004 piiratud kalapüügiga tegelenud isik soovib alates 2005. aastast hakata tegelema kutselise kalapüügiga kaluri kalapüügiõiguse alusel, peab ta püügi asukoha keskkonnateenistusele esitama sellekohase avalduse ning registreerima end ärirregistris kutselise kalapüügiga tegeleva ettevõtjana 2004. aasta 1. septembriks. Sel juhul võetakse talle ajaloolise püügiõiguse alusel kutselise kalapüügivõimaluse jaotamisel käesoleva seaduse § 16 lõikes 3 nimetatud õiguspäraselt omandatud püügivõimalusena arvesse ka tema poolt õiguspäraselt omandatud piiratud kalapüügivõimalused. Kutselist kalapüüki saab alustada samas maakonnas, kus isik tegeles piiratud kalapüügiga. Isiku poolt aastas õiguspäraselt omandatud püügivõimalusena võetakse arvesse talle selleks aastaks väljastatud loale kantud suurim püügivahendite arv.

(14) 2005. aasta kalapüügiõiguse annab Keskkonnaministerium, vastava maakonna keskkonnateenistus või keskkonnaministri määratud keskkonnateenistus.

(15) 2004. aastal võib kalastuskaardi taotlusi esitada ka enne käesoleva seaduse § 11 lõigete 11 ja 11¹ alusel 2005. aastaks piirangute kehtestamist. Isik loetakse enne käesoleva lõike jõustumist esitatud kalastuskaardi taotlusest loobunuks, kui ta ei ole harrastuspüügiõiguse tasu maksnud 2005. aasta 1. veebruariks.

(16) 2005. aasta 1. septembril:

1) jõustuvad 2004. aasta 15. detsembri redaktsioonis käesoleva seaduse § 13¹ lõige 3, § 13² lõige 5, § 13⁴ lõige 3, § 13⁵ lõige 1 ja § 16 lõige 2¹;

2) tunnistatakse kehtetuks käesoleva seaduse § 16 lõiked 1 ja 2.

(17) 2006. aasta 1. jaanuaril jõustuvad 2004. aasta 15. detsembri redaktsioonis käesoleva seaduse § 6¹, § 17¹ lõige 2 ning § 18 lõiked 3 ja 9.

[RT I 2004, 89, 609- jõust. 07.01.2005]

§ 26. [Käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 27. Seaduse jõustumine

Käesolev seadus jõustub 1996. aasta 1. jaanuaril.